

Asztmás és Allergiás Betegek Országos Szövetsége

1126 Budapest, Böszörményi út 20-22.

www.abosz.hu

iroda tel.: 225-0622 tel./fax: 225-0623

elnök tel./fax: 316-9008

E-levél címeink: info@abosz.hu

aboszeln@mail.datanet.hu

Számlaszámunk: 11702036-20618221

Adószámunk: 18070015-1-43

S A J T Ó A N Y A G

a 2005. szeptember 30-ára, a GKI Gazdaságkutató Rt. tanácstermébe
(1052 Budapest, Gerlóczy u. 11. I. em.)

szervezett sajtótájékoztatóra

Az Asztmás és Allergiás Betegek Országos Szövetsége (ABOSZ) képviselőjének álláspontja a passzív dohányzással kapcsolatos szigorú szabályozás bevezetése ügyében

**A törvényhozók számára és vitairatként is,
a dohányzó sajtósok lelkiismeretében és kivételes kegyelmében bízva!**

A dohányfüstöt a nem dohányzó, még egészséges emberek alapvetően, mint légszennyező anyagot, a sok egyéb hasonló anyag egyikeként, de leggyakoribbjaként észlelik.

Még mindig nem tudatos azonban mindenkiben, hogy a dohányfüst nem csak kellemetlen lehet a nemdohányzók számára, hanem minden esetben feleslegesen, de kényszerűen eltűrt egészségügyi kockázatot jelent a dohányzó közelében lévő számára, aki nem kíván akaratlanul részesülni a dohányfüst „illatának” vagy egyéb hatásának élvezetéből.

Aki dohányzik, az él azzal a sajátos szabadságjogával, amelyet a mai liberális értékrend és a jogszabályi háttér biztosít számára saját egészsége rombolásához, de legalábbis életkilátásai és későbbi életminősége egyértelműen bizonyított súlyos kockáztatásához. Ezt a közpénzek terhére élvezett jogát ma senkinek nem lehet elvitatnunk, legfeljebb véleményünk lehet a törvényhozók felelősségérzetéről, vagy politikai kockázatvállaló bátorságának mértékéről.

Ki kell ugyanis egyszer már őszintén mondanunk, hogy a törvényhozás nem őszinte, és súlyosan megalkuvó, tehát nem viselkedik felelős vezetői karhoz méltóan, amikor választói érzékenységekre számítva, rövidtávú politikai érdekeit előtérbe állítva elhallgatja, de legalábbis elfelejti hangsúlyozni azt a tényt, hogy a passzív dohányzás leginkább védtelen érintettje a dohányzó anya hasában lévő magzat, a csecsemő, valamint a dohányzó szülei, nagyszülei környezetében élő kisgyermek, fiatalok.

Erről (éppen erről!) legfeljebb felvilágosító anyagokban van szó, más, közvetlen hatású érdemi intézkedésre azonban az ehhez szükséges politikai bátorság kóros hiánya miatt a legcsekélyebb kísérlet sem történik. A tehetetlenség pártoktól és kormányoktól független, a felelősség a politikai döntéshozatalban képviselt mindenkori erőviszonyok szerinti. Más, jóval kevesebbet érő pótcselekvés van bőven. A foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés büntetvény tényállása – úgy tűnik – a jogalkotókra nem érvényesíthető. Kár!

(folytatás a túloldalon!)

Ismét: aki dohányzik, az él azzal a sajátos szabadságjogával, amelyet a mai liberális értékrend és a jogszabályi háttér biztosít számára saját egészsége rombolásához, de legalábbis életkilátásai és későbbi életminősége egyértelműen bizonyított súlyos kockázatához.

De miért van a dohányosnak „szabadságjoga” mások egészségének rombolásához, mások életkilátásai és későbbi életminősége egyértelműen bizonyított, súlyos kockázatához? És miért irányulhat ez a mérhetetlenül felelőtlenül, máig megtúrt joguk legkönnyebben, és a törvényhozóktól legkevésbé háborítatlanul éppen saját gyermekeik ellen? Összességében is éppen azok ellen, akiknek egészsége károsításával a felnövekvő utódoknak a kíméletlen munkaerő-piaci versenyben való esélyeit is súlyosan csökkentik éppen azok, akiknek eltartására majd az ő folyamatosan mérgezett gyermekeik kötelezhetők.

Jó esetben nincs is persze szükség kötelezésre, hiszen a legtöbb ember szerencsére megértően gondol szülei esendőségére, és megbocsátja azt, amit a társadalom sem tekint bűnnek. Főként, ha közben ő is dohányos lett, ő is függővé vált, és lelkiismeret-furdalás mellett, de ő is mérgezi gyermekét. Hiszen senkire sem számíthat, aki megakadályozná ebben.

Az állat óvja utódait az általa csak ösztönösen érzett veszélyektől is! A gondolkodó embernek viszont több évszázados szabadságjoga utódai mérgezése. Akkor is, ha maguk is tudnak róla, és annak ellenére, hogy minden döntéshozónak minden egészségügyi szakértő és statisztikus lényegében azonos információkat tud csak szolgáltatni e sajátos kollektív népi tudományos háttéréről. Mások viszont ebből élnek, ebből gazdagodnak, ebből tudnak még a törvénysértő korrupciót elfedő, szebben hangzó és törvényes lobbytevékenységre is költeni.

Az abortuszvita lényege, hogy ki, mikortól tekinti embernek a leendő újszülöttet. A szélső értékek az emberré fejlődés lehetőségének kezdetétől (a fogantatástól) körülbelül a magzat 3 hónapos koráig terjednek. A leendő ember ezt követő megőlését – kivételes, az anya életét veszélyeztető esetektől eltekintve – a törvény az egész világon bünteti. Sőt, szakirodalom segíti a szülőket, hogy miképpen óvhatják meg utódjuk egészségét már a fogantatást követő legkorábbi időszakban is, hiszen vannak hatások, amelyek éppen akkor a legkárosabbak.

Ettől függetlenül lassan, folyamatosan mérgezni az utódot korlátlanul szabad, feltéve, ha a mérgező a szülők számára élvezeti szer, egy engedélyezett narkotikum, a dohány. Ezzel mérgezni gyermekünket mindig szabad, az első három hónapban is, és később, születésig és azután is, amíg csak velünk lakik. Azért mert a szülő vagy a nagyszülő meg a kedves vendégek élvezik e mérgező egyéb hatását, és ehhez az élvezethez több évszázada fennálló, elidegeníthetetlen joguk van. Szerzett jogot korlátozni pedig kultúrállamban nem illik! Itt humánus (azaz emberséges) jogszabályok vannak, nem farkastörvények, mint az erdőben! Elvégre emberek vagyunk! [Az a vadállat, az a kegyetlen farkas meg óvja kölykeit! Pfu!]

Vigyázat, nem szabad viszont más mérget, pláne gyorsan hatót használni! Olyant, ami esetleg gyorsan öl, így nem okozhat lassú, évtizedekig elhúzódó szenvedést. Mást jelent az engedélyezett mérgezés, és mást a törvényellenes **megmérgezés!** A törvény és a nyelv ismeretének hiánya nem mentesít a következmények alól! Érdemes tanulmányozni legalább a törvényt és a nyelvet, ha már saját felelősségérzetünket a törvényes narkóélvezet általi nikotinfüggőség elnyomja. Bátran számíthatunk rá, senki sem büntethet meg minket a fenti kulturált mérgezés (mérgezgetés) miatt, amíg bizhatunk választott képviselőink politikai felelősségtudatként hirdetett gyávaságában, és mindenek fölötti hatalomvágyában.

Addig csak népszerű, vagy legalább elviselhető pótcselekvésekre számíthatunk. Ezek humánus, politikailag korrekt, EU-konform vagy csak kicsit nem olyan intézkedések! Farkastörvény kizárva! Az EMBERI, társadalmi, vezetői felelősségérzet nem trendi! A politikai sikerek alapja a zsigeri vágyak kiszolgálása.

Budapest, 2005. szeptember 30.

Pós Péter elnök